

Η Φ Υ Σ Ι Σ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ—ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ—ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΣΥΝΑΡΜΟΝ ΕΤΒΕΙΑ

Ἐσωτερικὸ φρ. 12.—Ἐξωτερικὸ φρ. 15.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

Φ. Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὁδὸς Μαυρομυχάλλου ἀρ. 164. Ἐναντὶ Χημείου

ΕΤΟΣ Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΣ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ 1900

ΑΡΙΘ. 29

ΑΕΡΟΠΟΡΕΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ προηγ. φύλλον).

Ὁ Πίνοξ κατοδεύκνυσιν ἐπαργῶς, ὅτι σμικρὰ γωνία κλίσεως δέον νὰ ἐκλήθῃ, ὅπως δυναθῇ νὰ φέρῃ βάρος ἰκανὸν καὶ ἐπιτύχῃ τάχος ὑψηλόν. Εἰς τετραγωνικὸς ποῦς μὲ κλίσιν 2 βαθμῶν, κινούμενος 80 μίλια τὴν ὥραν, θέλει δώσει 4.448 λίτρας ὕψωσιν καὶ 0.3104 λίτρας ὕψωσιν. Ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆ δέον νὰ σύρῃται ἢ ἔλκῃται 7,040 πόδας εἰς ἕκαστον λεπτὸν ἐναντίον σταθερᾶς ἀντιστάσεως ἕκ 0.3104 λιτρῶν, ἀπορροφῶσα οὕτω 2,185,216 ποδικὰς λίτρας εἰς ἕκαστον λεπτόν, τοῦθ' ὅπερ ἰσοδυναμεῖ πρὸς 0.0662 δυνάμεις ἵππου καθ' ἕκαστον τετραγωνικὸν πόδα ἀερίπεδου.

Μηχαναί, ὡς αἰ τοῦ Νορτγουόλ, ἀναπτύσσουσι δυνάμιν δυναμοδεικτικὴν 400 ἵππων, προετέθησαν διὰ τὸ μηχανήμα μας. Ἡ ἀποτελεσματικότης τὴν θέλει ληφθῆ ὡς 65 τοῖς 100—ἐλάσωσιν τῆς ἐπιτυχανμένης εἰς τὴν τορπιλλοφόρα—καὶ ὑπολείπεται δυνάμεις πραγματικὴ 260 ἵππων.

0662=3928 τετραγ. πόδας ἀερίπεδικῆς ἐπιφάνειας.
3928 X 4.448=17,471 λίτραι δλικῆς ἀνυψωτικῆς δυνάμειως.

Ἀναγκαῖται τροποποιήσεις τοῦ λέβητος, ὅπως καταστῇ κατάλληλος πρὸς καυσὶν πετρελαίου ἀντὶ γαιάνθρακος, καὶ μείωσις οὕτω τοῦ ὄγκου, περιστέλλουσι τὸ βάρος του, τοῦλάχιστον κατὰ τὸ ἐν τρίτον. Ὅποταν δὲ ἐξοδελίσωμεν τὴν βάσιν τῆς μηχανῆς, τὸν σκελετόν, ἀξονα μετὰ τῆς μηχανῆς του, κυκλοφορικὴν ἀντλίαν καὶ τὸ ψυγεῖον, θέλομεν δυναθῆ νὰ καλύψωμεν τὴν μεταβληθὴν διὰ τετραπλῆς τὸ μέγεθος συμπλοῦς (compound) μηχανῆς. Διὰν μέτροις ὑπολογισμὸς τῆς μειώσεως τοῦ βάρους θά ἦναι 4 λίτραι εἰς ἕκαστην ἵππου δυνάμιν, καὶ οὕτω περιστέλλεται τὸ βάρος ἀπὸ 19 εἰς 14 λίτρας εἰς ἕκαστην δυναμοδεικτικὴν ἵππου δυνάμιν. Θέλει παρακατιῶν καταδειχθῆ, ὅτι ὀλόκληρον τὸ ὑπόλοιπον τοῦ μηχανήματος μετὰ τῶν εργατῶν, θέλει βαρύνῃ μετὸν τῶν 14 λιτρῶν εἰς ἕκαστην δυναμοδεικτικὴν ἵππου δυνάμιν.

Ὀλικὸν βάρος ἀνυψούμενον καὶ κομίζόμενον μὲ τάχος 80 μιλίων τὴν ὥραν 17471 λίτρας.
Βάρος κινήτου λίτραι 6,000
Βάρος μηχανήματος καὶ εργατῶν 5,600 11600 »

Ἐπολειπομένη ἀνυψωτικὴ δυνάμεις 5871 »
Ὁδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ πίνακος τοῦ Chanute, δέον νὰ

προημεθευθῶμεν 3928 τετραγ. πόδας ἀερίπεδου, ἀλλὰ μόνον 1433 τετραγ. πόδας, ἐὰν βασισθῶμεν εἰς τὸ τοῦ Phillips ἔργον.

Καὶ ἤδη συντυχάνομεν πρὸς ἕτερον ἀβεβαιότητα—οὐχὶ μεγάλην ἀρκούντως, ὥστε νὰ ἐπιφέρῃ κύλυμα σπουδαῖον εἰς τὴν πρόδοον τοῦ σχεδίου μας, ἀλλ' ἰκανῶς ἀναγκαῖαν, ὅπως μᾶς κέρη νὰ ἐπιθύσωμεν, ἵνα ὁ καθηγητῆς Langley ἢ τις ἕτερος κάτοχος τῶν μέσων πρὸς τοῦτο, λύσῃ ἀνθ' ἡμῶν τὸ ζήτημα—τίνι τρόπῳ θέλομεν διατάξῃ τὰ τῆς ἐπιφάνειας τοῦ ἀερίπεδου; Τυχάνει καλῶς γνωστόν, ὅτι ἡ τοῦ ἀέρος ἀντίστασις ἐπὶ ἐκτεθειμένων ἐπιφανειῶν αὐξεται ἐν μείζονι ἀναλογίᾳ ἢ ἢ τῆς ἐπιφάνειας αὐτῆς.

Τὰ πειράματα τοῦ Froude διὰ προστριβῆς ὕδατος κατέδειξαν, ὅτι ἐπιφάνειαι βραχεῖαι ἐν τῇ διευθύνσει τοῦ ρεύματος καὶ μείζονος μήκους πλαγίως αὐτοῦ, ἀπαιτῶσι μείζονα ἀντίστασιν ἢ ἐὰν αἱ διαστάσεις αὐτῶν ἀντιθέλωσονται, καὶ ὅτι συνεπῶς, τοιαύτη διαρρυθμῖσις θά ἦτο ἀποτελεσματικὴ διὰ τὸ ἀερίπεδα. Ὁ καθηγητῆς Langley ἀπέδειξε καὶ καθώρισε τοῦτο: ἀλλὰ διαμενομεν ἐν ἀβεβαιότητι ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν μεγάλης συνεχεῦς ἐπιφάνειας καὶ μάλιστα ὅποταν αὐτῆ δύναται νὰ καθίσταται κοίλη—μετ' αὐτῆς ἀποτελεσματικότητος, ὡς ἀπεδείχθη εἰς ἱστοφόρα—καθ' ὃν χρόνον ἐυρῆται ἐν ἐνεργείᾳ. Ἰσοβαρίει ἀρά γε τὸ κέρως τοῦτο ἢ ὑπερτερεῖ τοῦ γνωστοῦ πλεονεκτήματος τῶν στενῶν ἐπιπέδων, καὶ μέχρι τίνος βαθμοῦ; Τὸ μέγα ἐπίπεδον ἔχει τὸ πλεονέκτημα τῆς ἀπλότητος ὡς καὶ τῆς ἐλαφρότητος, κοίτοι δύναται νὰ θεωρηθῆ κατώτερον ὡς πρὸς μέγαν ἀριθμὸν μικρῶν ἐπιπέδων ἐν τῇ ἀφαλαίᾳ κατὰ πάντος κινδύνου.

Ὁ Chanute ὑποδεικνύει, ὅτι στοιχεῖα τῆς κατὰ τῆς πτήσεως τῶν μηχανημάτων ἀντιστάσεως εἶσι τρία τὸν ἀριθμὸν: 1) ἢ τοῦ σκάφους ἀντίστασις, 2) ἢ ὡς καὶ 3) ἢ προστριβῆ. Πέπειθον, ὅτι ἡ τοῦ σκάφους ἀντίστασις θέλει πιθανῶς ἀνευρεθῆ, ὅτι εἶναι τὸ κύριον στοιχεῖον, ὅπερ θά περιορίζῃ τὴν δυνατὴν ταχύτητα τῶν ἱπταμένων μηχανημάτων. Τὰ διὰ τῆς ὠστικῆς δυνάμιν σχέδια τοῦ τε καθηγητοῦ Langley καὶ καὶ τοῦ Horatio Phillips περιλαμβάνουσι τὴν τῆς ἐπιφάνειας προστριβῆν.

Ὁ Froude ἀπέδειξε, ὅτι σωματα προσμοιάζοντα πρὸς σκαφὴ πλοίων, ἐντελέως βεβουθισμένα ἐντὸς ὕδατος—ὡς τὸ μηχανήμα μας εἶναι ἐν τῷ αἱρί—καὶ κινούμενα καθέτως δὲν δαπανῶσι δυνάμιν πρὸς σχηματισμὸν κυμάτων, δηλαδὴ πρὸς σωματικὴν ἀντίστασιν, καὶ ὅτι ἡ μόνη ἀντίστασις πρὸςχεταί ἐκ προστριβῆς καὶ ἀνεμοστροφίλων.

Ἄφου δὲ ἡ ἐκ τῆς προστριβῆς καὶ τῶν ἀνεμοστροβίλων ἀπώλεια τῶν ἀερίπεδων καὶ ἔλικων συγκατέλεθῃ ἤδη ἐν τῇ ὠστικῇ δυνάμει, ὁ κορυμὸς μόνον, ἢ βάσις καὶ τὰ ὑποστηρίγματα δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι ποῖαν τινα πρόσθετον ἀντίστασιν. Ἄλλ' ὁ καθηγητῆς Langley ση-

μειοί ότι και η εκ παχών άκρων άπώλεια άνέρχεται εις τι, και επειδή ύγκρισος προς τού Phillips πείραμα καταδεικνυσιν, ότι ενίοι τις σηματοική, δέν θέλωμεν άλη- θώς πλανηθή, εάν πιστεύσωμεν, ότι η τών άκρων των πειροματικών πλάκων άντίστασις, η και περιεχομένη εν τή ύψησει, έξαρκεί α καλύψην την προοτιβήν και τός άλλας όμοιας άντίστασεις κατά πάν τάχως, και ότι μόνη ή ύστική άντίστασις δύν να λαμβάνηται ύπ' όψιν.

Διαστάσεις έλικών.

Αι λεπτομέρειαι ζεύγους όμοκέντρων τροχών, ίκανών ν' άνυψώσωσι 17,471 λίτρος μετά 400 στροφών, δύνονται να έξαχθώσιν εκ πειραματικού τροχού, κατασκευασθέντος ύπό τού έν Κοπεγχάγη δόκτορος Frenhings. Η διάμετρος ήτο 1 ποδάς, ή έπιφάνεια 142,857 τετραγων. ποδών, και τó βάρος 35 λίτρων. Δια 13 στροφών καθ' έκαστον δευτερόλεπτον, τού άξονος όντος καθέτου, άνύψου άκριβώς τó έαυτού βάρος. Δια 52 περιστροφών καθ' έκαστον δευτερόλεπτον άνύψου 6 λίτρος, συμπεριλαμβανομένου τού ίδιου βάρους.

Εάν παραβάλλωμεν την άποτελεσματικότητα του προ- χου τού δόκτορος Frenhings προς έτέραν, υπολογιζόμε- νην εκ του πίνακος τού Chanute, μεταχειριζόμενοι τά αυτά στοιχειά, θέλωμεν άνεύρη ότι ó τού δόκτορος Frenhings τροχός άνυψού 4.16 λίτρος, άκριβώς 2.2 φορές επί πλέον τού άνδειχθησμένου ύπό τού υπολογιζόμενου τροχού. Τó αίτιον τής διαφοράς ταύτης είναι ότι έν ενεργεία, και μάλιστα καθ' όν χρόνον κινείται, η κλίσις των πτερών τού έλικος καθίσταται πρακτικώς λίαν ομοι- κρά, πολλά έλάσσων τής έπιτυγχανομένης διά λείους κε- κλιμένους έπιπέδους. Τούτο εύχρώς κατανοείται επί τή άναμνήσει, ότι η κλίσις δέον να ύπολογίζηται όχι έν σχέσει προς τó έπίπεδον πλάγιον τού άξονι, άλλ' έν ανα- φορά προς τήν διεύθυνσιν τού έπί των πτερών τού έλι- κος προσιπτοντος ρεύματος τού άνέμου.

Έντεθεν ή άποτελεσματική γωνία τής κλίσεως άντα- ποκρίνεται προς τήν γωνίαν τής άπωλείας πραγματικής έργασίας τού έλικος. Βλέμμα επί τού πίνακος τού Cha- nute καταδεικνύει, ότι διά κλίσεως 9 βαθμών έν σχέσει προς τó έπίπεδον πλάγιον τού άξονι, η άνύψωσις είναι έπιτάκτι περίπου μείζων τής ύψώσεως ή περιστροφικής δυνάμεως. Όταν ó τροχός κινηται προς τήν διεύθυνσιν τού άξονος, με άπώλειαν 22 τοίς οιο, τά πτερά τού έλικος άποκλίνοσιν 2 μόνον βαθμούς προς τó αύτον ρεύμα, ή δέ άνύψωσις καθίσταται 28άκις μείζων τής ύψώσεως, τετράκις δέ μείζων τής έπιτυγχανομένης όπόταν η κλίσις είναι 9 βαθμών. Αύθισος τού τάχους τής περιστροφής φυσικώς θέλει μεταβάλλη τούς δρους.

Τó παραγόμενον ρεύμα έν τού τροχού τού έλικος, τού μη κινουμένου προς τήν διεύθυνσιν τού άξονος του, έπι- φέρει μείζονα κλίσην, αλλά τό μέγιστον κέρδος άποτε- λεσματικότητος προφανές καθίσταται, όπόταν είναι έλευ- θερον να κινήται εις τήν διεύθυνσιν ταύτην. Ταύτα κάλλι- οτά σαφηνίζονται διά των τού δόκτορος Frenhings πει- ραμάτων. Όταν ó τροχός του διεκωλύετο να κινήται πρόωα και περιεστρέφετο είκοσι δύο φορές καθ' έκαστον δευτερόλεπτον, ή άποτελεσματικότης ήτο 33 τοίς οιο τής έφαρμοζόμενης δυνάμεως άλλ' όπόταν άφιετο έλεύθερος να κινήται προς τήν διεύθυνσιν τού άξονος, ή άποτελε- ματικότης ήύξανε εις 63 τοίς οιο. Τήν αναλογίαν ταύ- την τού κέρδους συμπεριλαμβάνοντες έν τή ύπολογισμώ ήμϊν και άναμνησκόμενοι ότι ή δύναμις δι' όμοίαν τρο- χών, διά τού αύτου αριθμού περιστροφών καθ' έκαστον λεπτόν, είναι ανάλογος προς τήν τετάρτην δύναμιν των σχετικών διαστάσεων και τήν δευτέραν δύναμιν τού τά- χους, θέλωμεν άνεύρη ότι η μείζων των όμοίων τρω- χών δέον να ήηαι 16.8g ποδών τήν διάμετρον και ó έσωτερικός 14.16 ποδών, να έχωσι δέ άμφότεροι όμοίαν

δύναμιν κατά τό αύτό τάχος. Οι άεροέλικες εύρηγοι τοποθετημένοι άκριβώς άνωθι τού κέντρου τής βορύτη- τος κατά τήν άνύψωσιν και ποδάς 8 ύπεραν αύτού. Κείνται επί τού έπιπέδου τού κέντρου τής άντιστάσεως προς τήν όριζόντιον κίνησιν, τό δέ κέντρον τούτο εύρη- ται 5 ποδάς ύπεραν τού κέντρου τής βορύτητος.

(Έπειτα τό έλικον.)

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΠΑΡΕΞΟΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

(ύπό τού κόμης Marincourt)

Άφιερούται τώ Ιατροφ κυρίφ ΛΑΖΑΡΙΔΗ,

Έν Σοφίε

(Συνείχεια έτε προη. φύλλον.)

Εις τήν Σελήνην ó χαριίτις δαίμων, είπεν εις τόν Κύ- ραναν δέ Βερζεράκ :

«Φαντάζεσθε εις, ότι παν ό, τι δέν δύνασθε να ύνοήσητε, είναι σωματικόν. Έλαχιστη ύπάρχει σχέση μεταξύ των αισθήσεών σας και τής εξήγησεως των μυστηρίων τούτων. Υπάρχουσιν έν τή φύσει άπειρα πράγματα, άτινα ίνα γνω- σθώσιν υμίν, θέ άπτην άπειρα διάσπορα όργανα. Έγώ π. χ. γνωρίζω διά των ίδιων μου αισθήσεων, τήν συμπέθειαν τού μαγνήτου, κτλ. Ωσαύτως, εάν ήθελον να σας εξήγησω τί παρατηρώ διά τών αισθήσεων, άτινες σας λείπουν, θα τό έλαμβάνετε ως άντικείμενον, όπερ θέ ήδύνατο να όραθή άκουσθή και έγρηθή κτλ. αλλά δέν είναι εύτως.

Αύτά τά πνεύματα εις τός άνακινώσεως αυτών δηλούσι περί ήλεκτρισμού, ίνα μάς δώσωσι να ύνοήσωμεν τήν φύσιν των ύπ' αυτών μεταχειριζόμενων δυνάμεων, προς έκτέλεισιν πράξεως τινος επί τής ύλης.

Οι ύποβάται βλέπουσιν πάντοτε φωτεινός όγκους και αισθάνονται ποιάν τια θερμότητα. Παρά τούτοις ή ύπο- βασία φυσικώς ή προκλητικώς έρχομένη, ύπό μαγνητικής έπενεργείας, είναι φαινόμενον άπλόον και έρκει να παραδε- χθή τις τήν θεωρίαν τής τριπλής ύποστάσεως.

Τό σωμα σπνματικώς άποκαρκευόμενον, άφνει να άπο- χωρισθή τό περιπευμά του, άλλ' άπελευθερούμενον διορά διά μέσου τού διαστήματος. Άλλ' ό άποχωρισμός εύτος δέν είναι τέλειος, διότι άλλως θέ έπέχρητο ό θάνατος. Η ζωική ιδιότης δέν είναι σμφωνής τή προοιότηφ είλη τού όργανισμού, αλλά τούτοιαρίον τώ έμνηχούνη τήν ύ- λην ταύτην πνεύμα. Η άναίσθησία των ύποβατών έν καταστάσει καταληθίας είναι προφανής άπόδειξις τούτου.

Τά φαινόμενα τού πνευματικιού έκδηλούνται διά τής με- σολαθήσεως των άποχωρισθέντων των σωμάτων αυτών πνευ- μάτων, τειθόμενοι εις συνάφειαν μετά τών ίδιων ήμων πνευ- μάτων, εισέτι έντεταρακόμενοι έντων. Τό δέ σωμα τού με- σάζοντος προσώπου, έν τοιαύτη περιπτώσει, ουδέν άλλο ει- ναι ή τό ύλικόν άντικείμενον, τό χρησιμεύον διά τός έκδη- λώσεως, ειςν μία τράπεζα ή άλλο τι έπιπλον. Έν ένι λόγφ δύναται τίς είπειν, ότι προς στιγμήν διαμαρτύρεται.

Ό μηχανισμός εύτος έκτιθεται διά σαφιστάτου τρόπου έν τοίς άποκαλύψει τού Home.

Η φωνή μου έλεγεν : «Μή φοβείσθε, τίποτε, Δανιή, είμαι πλησίον υμών. Τό θέημα όπερ θέ ίδητε, είναι τό τού θανάτου, αλλά δέν θέ άποδύνητε. Τό πνεύμα σας θέ έπι- στρέψη εις τό σωμα σας κ.τ.λ.»

«Μολ ήλιτε τότε ή ιδέα τού φωτός διά τής όψεως τού νευρικού μου συστήματος, όπερ μοι έφάνη ως συμπύκνωσις ήλεκτρικών άπερακρίθων σπινθήρων, άτινες ήτδε κακείσε έλάβανον τό σχήμα ρευμάτων και έκετόξενον τός άπι- νοβολίας των δι' έλου τού σώματος, κατά θιαμασίον τρό- πον. Τούτο έν τούτοις δέν ήτο ήλεκτρικόν φώς, άνευ θερ- μαντικού και όλιως έξωτερινόν. Βαθμηδόν παρετήρησα, ότι

τά άκρα ήσαν ήττον φωτεινά και ότι αι μεμβράναι λεπτό- τεραι έτι περικαλύπτεσται τόν έγκέφαλον, τώ έδιδον όθην πυρός είδος έκτοτε, ότι ή σείσις και ή ενέργεια τού σώ- ματος άνεφελ έξωσ, όστις φαίνεται ως ίπτάμενος επί τής μορφής του. Ένταυθα άκριβώς παρατηρούμεν θεβαίσιαν άναμνησθή- τητον τού περιπευμάτος, άτμόσφαιραν νευρικήν, άποκαλό- πτευσαν τήν ύπαρξιν του. Η όπτική αύτή έντύπωσις είναι αισθητή διά συγκρίσεως τού προσώπου προς τόν άντικατο- πρισμόν του έν τή κατόπτηφ.

«Ό μόνος συνδών τās δύο μορφάς δεσμός έφαινετο να ήτο άργυρόχρουν τι φως, όπερ προηγείται τού έγκεφά- λου κτλ. κτλ.» Η καταπληκτική ιστορία τής έφημε- ρίας τού Cideville, άναφερομένης ύπό τού κ. de Mirville άπεδεικνύει ύλιστικώς τήν ύπαρξιν τού περιπευμάτος και τήν τού αυδιόντος τό σωμα όισμού. Ό βροσός Thorel όν ύπόπτυσαν ως βάσκανον, εύρήθη χιλιομέτρα τινα μα- κρὰν τής οικίας, όπου συνέβαινον οι σοβαρότεροι θέρουδι. Πυρεβολισμός πιστοδίου διευθυθείς προς τήν διεύθυνσιν των κρώων, τήν ίπαύριον παρουσιάσθη ό Thorel με ίχνη σφαιριδίων εις τό πρόσωπον. Τούτο δέν άποδεικνύει τήν ύλικότητα, τουλάχιστον σχετικώς, τού περιπευμάτος και τήν επί τού όργανικού σώματος άντίτατον δύναμιν :

«Εκτοτε, αι σχετικαι περί τής καλής ή τής κακής ποιό- τητος των πνευματών ευρητήσεως φαίνονται ήμιν άνωφε- λείς. Έρχομιν να κάμωμεν με άγγέλους ή δαίμονας, με άγιούς ή καταραμένους.

Όλος ό κόσμος δύναται να έχη δικαίον, άφού και τά ένσάρκια πνεύματα ήμεις, άποτελούμεν τήν άκυσσον των όν- των διαφόρου φύσεως.

Έν συνόψει λοιπόν ή ψυχή άρχι: τού περιπευμάτος και τούτο τού σώματος διά τού νευρικού συστήματος: αλλά παρά τās θεβαίσεως τής έπιστήμης, ήμεις λέγομεν, ότι τό νευρικό σύστημα δέν είναι ποσός ή παραγωγός αίτια των φαινόμενων, αλλά μόνον παθητικόν όργανον, υποκείμενον τού πνεύματι.

Δέν θέλωμεν να δηλώσωμεν ένταυθα περί ήθών και ήθη- μων των πνευμάτων, ουδέ περί των σχέσεων αυτών προς ή- μας, ύπό ήθικην έπιφην.

Τά ζητήματα ταύτα έκτιθενται εις ειδικά συγγράμματα. Περιοριζόμεθα ήδη να δείξωμεν ύλικώς τήν ύπαρξιν των πνευ- μάτων και να άποδείξωμεν, ότι μεταξύ αυτών και ήμων δέν ύπάρχει διαφορά φύσεως και ότι ή προς ήμεις σχέση των περιορίζεται εις τό να μάς έκδηλώσεται τήν πνευματικότητα τής φύσεως ταύτης, προσωρινώς κεκαλυμμένης διά των όρ- γάνων ήμων. Τουντείνον πηγαζουσιν αι συνέψεις αι διά τού μαγνητο-πνευματικιού έκτελούμεναι.

Ηδη θέ προθίσωμεν και τελειμαίαν λέξιν.

Η πνευματική θεωρία ρίπτει μέσα φως εις τινα θρη- σκευτικά δόγματα, θεωρούμενα ύπό τής έπιστήμης σφαλερά. Η ιδέα τού πουργατορίου, ήτις άποκλείεται ύπό πολλών θρησκευτικών αίρέσεων, φαίνεται ήμιν έξαιρετως εύλογος και ίπιδικαιούται ύπ' αυτών των πνευμάτων, άτινα λέγουσιν ότι τά πνεύματα ύλικώς ύποφέρουσιν, πράγμα, όπερ είναι άσυμφιβόστων εις τά καθαρά πνεύματα. Αρα ή βαθμιαία πνευματοποησις και ή ύποχρέωσις να έργάζηται τό πνεύμα προς έξαγλασιν διά τής τιμωρίας, ίνα φθάση τήν έντελή άντυχίαν, τήν παραδεισιακήν, τί άλλο σημαίνει ή καθαρι- τήρησ :

Γράφει και έτερον άκατανόητον δόγμα, όπερ εύρίσκει και αύτό ένταυθα τήν έφαρμογήν του, τό τής Άναστάσεως τής σαρκος. Δέν δύναμθα να ύποδίσωμεν, ότι πρόκειται περί τού ύλικού σώματος, είτι τόυτο άπομνηστική ήδη έν τή γή και έχρησιμευσεν εις άναστάσειν άλλου σώματος. Αρα πρό- κειται περί τού ρευτού σώματος, ήτοι τού περιπευμάτος.

— Άλλ' όρσειλω σοι, ώ Σήμεν, και έτέραν παρατήρησιν εύφωδ, ήτις, θα σοι άποδείξη τήν αλάνθησον ύπαρξιν τού περιπευμάτος, έν τώ ίκωφί έβρείης ή άλλησής ζωική δύναμις.

— Παρατήρησατε, είγες είπή, όστια καθαριότητος ύπάρχει των γραμμών εις τό ανθρώπινον πρόσωπον, επί των παραστά- σεων εκ μαρμαρου, κηρού, γύψου κτλ. Έπιτυερικακομεν αυ-

τάς επί τού πτώματος. Άπ' έναντίας, τό πρόσωπον τού ζώντος ανθρώπου φαίνεται επί τής περιόχης τού έπιτετα- ματισμένου, δι' άρρόδους τρόπου, είδος άτμού, είσιτε έπιτε- κτικοί άνεφελ έξωσ, όστις φαίνεται ως ίπτάμενος επί τής μορφής του. Ένταυθα άκριβώς παρατηρούμεν θεβαίσιαν άναμνησθή- τητον τού περιπευμάτος, άτμόσφαιραν νευρικήν, άποκαλό- πτευσαν τήν ύπαρξιν του. Η όπτική αύτή έντύπωσις είναι αισθητή διά συγκρίσεως τού προσώπου προς τόν άντικατο- πρισμόν του έν τή κατόπτηφ.

Παραδίδομεν τήν παρατήρησιν ταύτην εις τούς άναζη- τητάς.

(Έπεισθήτε κ. Λαζαρίδη ;)

Γ. Βιδάλης.

ΕΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ

(κατά μήνα Νοέμβριον.)

(Συνείχεια έτε προη. φύλλον.)

Έντεθεν μέχρι Στυλίδος είναι ό Βόσπορος τής Ελλά-δος. Σπανίως δε τρακίως, ουδέποτε εξήγηται ήθάλασσα, εκτός σπανίας έξαίρεσεως και διότι είκοσάκις και πλέον δε- ήλθον τήν γραμμην ταύτην, πάντοτε με γαλήνην. Άνερχό- μεναι, τήν διερχόμεν νύκτωρ, διότι πάντων των έταιριών τό άτμόπλοια άποκλίουσιν περί τήν έβδόμην ώραν τής νυκτός εκ Πειραιώς: κατερχόμενοι δε τήν διερχόμεθα κατά τήν ήμέραν, διότι πρό τής έβδόμης τής έσπέρας δύν να άρχήσθωσιν εις Πει- ραια. Καί έν ώρα μεν χερμίνος δέν βλέπεται τίποτε, διότι παραμένετε έν τή πλοίφ κατά τό θέρος όμως, είναι δειώ έ- ραιόν και θαυμασίον να μένετε επί τού πλοίου και να άπο- λαμβάνετε τήν όλην ίκείνη θεσπισάν άπόλαυσιν, ήν δύνα- ται θνητός ν' άπολαύση επί τής γής. Κλίμα ίξείριστον, γλυ- κύτατον και ζωογόνον με άφραν ήπιαν, άνάμκτον μεθ' έλων των ύγιεινών στοιχείων τού άέρος και τής θαλάσσης, όζυ- γόνου και ίσδιου άφθόνου: θεία ίξείρισία με πάν ό, τι ό ή- φθαλμός δύναται να έπιθυμήση, ήτοι θάλασσαν γαληνιακά- την, ακτάς περιήρους, τοπία ώραιότατα, και εύρανόν μετά σελήνης ή λαμπρότων και σπιθηροβόλόντων άστέρων θαυ- μασιώτατον και συνακροσφην, ώ, πάντοτε θέ εύρητε καλλ- λίστην και εύρέστον, διότι έν τοίς ταξείδιοις του και τας δεκαεδαστικας του άπολαύσεις ό Έλλην είναι άμείμητος. Χαριίτις, όημοτικώτατος, διασκεδαστικώτατος, άστέιος, πό- λυμαθής, κοσμοπολίτης, περιποητικώτατος, φιλοτιμώτατος, προσηγνέστατος, άνεκτικώτατος, όλα τά άγαθά και τά πα- λυτιμώτατα διά τήν καλοπείρασιν άγαστά προσόντα μετά περιστής άφελείας και χάριτος τά κατέχει. Θα εύρητε δε εκτός τούτου αυτών πάντοτε πρόδονον να σας προσφέρη άφ' ό, τι έχει: θα σας προσκαλέση εις τό γεμιά του ή τήν συ- νακροσφην του, θα ζητήση να σας προσφέρη τās εκδουλεύ- σεως του. Είς τό ταξείδιον τέλος ό Έλλην είναι μοναδικός, κοι- νωνιακώτατος και λίαν εύχάριστος και έν συγγαίσις έταξείδι- σσατε και μετά ξένων, ίδίως εις άνατολικά έξωτερικά ταξεί- δια, θεβαίως θα παρετηρήσατε τούς μεν ξένους, είτα μονο- μερως βαδίζοντες και σκεπητόμενος, είτε άναγιγνώσκοντας, ως σοφοί πάντοτε και περιηγητάι και άε μη είναι ή όποχρόνοιοι, είτε καθημίνοους νοχελώς εις τήν άκραν δειδιαν ή καθίστα- σες, ή τό πολύ παρατηρούσιν με τό πολυτιμή άγών ταξ- εξειωτικά όιοπτερα άκτων τινά ή κανίν ήρος και μετά σοβα- ρότητος, χωρίς να δύνανται ή να θέλωσι να γελώσωσι, έρω- πώντας τινά, τί είναι αύτη ή ακτή ή τό όρος έκείνο. Καί έν- θυμομαί μάλιστα ποτέ, άποθιβαζόμενος μετά τού υίου μου Τάκη από τού άτμοπλοίου εις Χαλκίδα διά τής λάμβου μετά δύο Γερμανών νέων περιηγητών, εύτοι άμείσεως μάλις ίπα- τησαν τόν ποδά εις τήν ξηράν, ήνωξαν τα βιβλία των και με ήρώτησαν :

— Είναι τό φρέϊριον αύτό ;

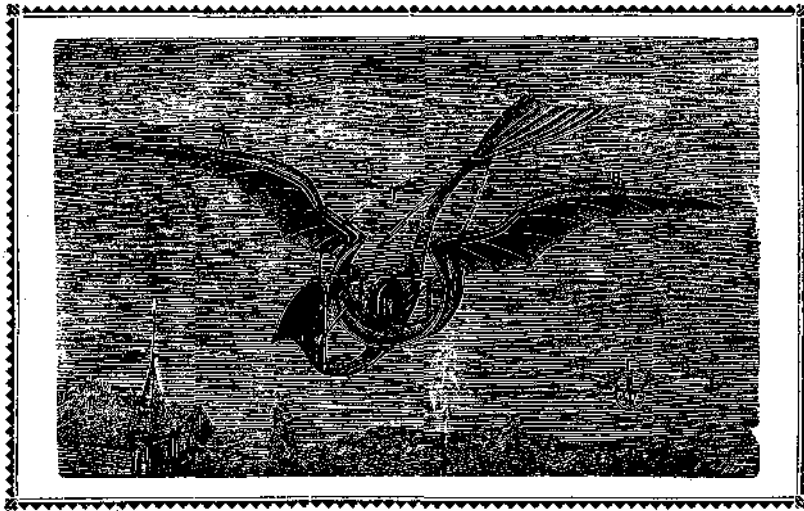
— Βεβαίως, τοίς ἀπάντησα κἀ ἰδῶ αὐτὴ ἢ θυρὰ του.
 — Καὶ ὁ αὐτὸ ταξειδεύουν ; νὰ ἐπιδεικνύονται ; εἰς τὸ ἀτμόπλοτον σχεδὸν πάντοτε ἀνεγίνωσκον καὶ εἰς τοὺς ὁρόμους ἀκούη ; μ' ἔρωτᾷ μετὰ παραδόξουτος ὁ υἱός μου.

Τοὺς δὲ ἄλλους θὰ παρατηρήσατε συζητοῦντας πάντοτε ἢ διασκεδάζοντας, παίζοντας ἢ τρώγοντας, γελώντας ἢ ἔδοντας. Εἶναι ἀπόλυτοι τὸ ταξειδιόντου καὶ ὁ Ἕλληνας ἐνοεῖ πάντοτε νὰ ὠρελῆθῃ τῆς περιστασίας.

Ἐπὶ τοῦ καταστρώματος εὐρισκονται ἤδη πάντες οἱ ἐπιβάται καὶ ἐβλίπετε ἄλλους μὲν ζωηρῶς καὶ μετ' εὐχαριστήσεως συζητοῦντας, ἄλλους καθήμενους καὶ ἀστενομένους, ἄλλους ἔδοντας καὶ ἄλλους ρεμβάζοντας καὶ περαιτέρω ἐμύλου θορυβῶδῶς διασκεδάζοντας, ἐνῶ τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου μετ' εὐχαριστήσεως κατεγίνετο εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἰσχυρῶν τῶν ὁ οἱ βλοῖσχος μετὰ πραγματικῆς ἀπολαύσεως καὶ ἥδονης ἐθατο καὶ ἠεροῦτο ὅλης ἐκείνης τῆς ποικίλης ἀνθρωποκινήσεως, τόσοσ ἐπιγυρῆσις διασκεδάζουσης καὶ ρεμβάζουσης καὶ ὁδηγῆσι τὸ ὄρατιον ἐκείνου πανόραμα διὰ μίσου τῆς θαυμασιωτάτης νυκτερινῆς φύσεως καὶ τῆς μαγευτι-

ψις. Μίγιστον δὲ καὶ λαμπρότατον καθ' ὅλας, λειτουργῶν ἀμέμπτως ἀπὸ τριακονταετίας καὶ πλέον. Εἶναι τὸ ἀρχαιότερον ὄργανον τῶν ἐν Ἑλλάδι, παράγει κωνία ἐξ ἀποστάγματος οἴνου ἐκ γνησιωτάτων σταφυλῶν καὶ προμηθεῖς πολλὰ εὐρωπαϊκὰ καταστήματα. Ἐἵρομεν ἐκεῖ τὸν ἕνα τῶν καλλίστων καὶ περιποιητικατέρων τούτων ἀδελφῶν, ὅστις μᾶς ἐπεριπαύθη ὅσον ἤδονατο, προσεγγικὸν ἡμῖν τὸν πρῶτον καπὶ ἔξωθι τοῦ καταστήματός των, παρὰ τὸ παρακείμενον καφενεῖον καὶ παρὰ τὴν παραλίαν, ἐνθα ἡ θέσις ὠραιοτάτη καὶ ρομαντικωτάτη. Ἀφοῦ δὲ ἰκαθῆσκαμεν ἐνταῦθα ἐπὶ μίαν ὄραν καὶ εἶπομεν ἀρκιτὰ ἀστεία καὶ μὴ, μᾶς προσέφερε καὶ δύο φιάλας ἐλεκτοῦ κωνιάς διὰ τὸ ταξειδιόν καὶ ἀπῆλθον εἰς τὸ μόνον καταλλήλον ξενοδοχεῖον διὰ τοῦς ζένους, τοῦ κ. Λαμπρῆσι, τὸ ὅποιον σχεδὸν πάντοτε ἔχει ἰχθεὶς λαμπρότατος, τῆς ὄρας, διὰ τοῦς διερχομένους ἐπιβάτας καὶ φημιζέται μάλιστα διὰ τοῦτο. Ἐξαιρετικῶς δὲ τὴν ἡμέραν ταύτην εἶχον ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα λιθρίνα, τῆς στιγμῆς.

— Αἰ, Κύριε Λαμπρῆσι, τῶ λίγη εἰσερχόμενος, ἐξήλω-

Μαγαρικὸν πηρὸν τοῦ "Αδερ

κωτάτης ἐξελλίξεως τῶν ἐκατέρωθεν ἀναφανομένων καὶ παραρχομένων λαμπροτάτων τοπειῶν.

Καὶ πάντες ἡμεῖς νῦχαριστοῦμεθα συζητοῦντες καὶ θαυμάζοντες πάντα ταῦτα μέχρι τοῦ μεσονυκτιοῦ σχεδὸν, ὅτε ἀπεσῆθημεν εἰς τὰς κλίνας μας, ἐν ἡγεθῶμεν τὴν αὐγὴν τῆς ἐπιούσης μὲ τὸν βροῦχθουπον κρότον τῆς κατερχομένης ἀγκύρας μας ἐν τῶ πρὸ τῆς Χαλκίδος πυλῆνι τῆς θαλάσσης ; ὅλας ζωηροί, ὑγιεστάτοι καὶ εὐχαριστημένοι.

Ἐἵχομεν νὰ παραμείνωμεν ἐνταῦθα μέχρι τῆς ἐνδεκάτης πρὸ μεσημέρας, ὅτε τὰ ὕδατα τοῦ πορθμοῦ, ὡς γνωστὸν, ἐπιστρέφουν καὶ σχεδὸν πάντες οἱ ἐν τῶ πλοίῳ ἐξῆλθον πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς πόλεως.

Ἡ Χαλκίς ἔχει λαμπροτάτην τοποθεσίαν, εὐκρείστατον κλίμα, καὶ ἐξαισιωτάτους καθ' ὅλα ἰχθεῖς, ἀλλὰ ἡ πόλις ὑστερεῖ εἰς πολλὸ ὡς πρὸς τὴν πρόδον καὶ τὸν καλλιωτισμὸν, ἐλλείπει ἐκαρκῶς σοικοισμοῦ. Ἐπισκεθῆμεν τὰ κυριώτερα μέρη αὐτῆς, τὴν ὠραίαν ὄντως πλατείαν τῆς, τὸν λαμπρότατον παρὰ ταύτην κανὸν, τὴν ἀγορᾶν, τὴν ἀρίστην καινοφυγῆ καὶ σιδεράν γέφυραν τῆς, ἣν μόνον δύο ἄνδρες, διὰ μικρὰς περιστεραφῆς κινήσεως ἀνοικοκλείουσι καὶ διερχόμενοι πρὸ τοῦ λαμπροτάτου ἐργοστασίου κωνιάς τῶν ἀδελφῶν Χατζηπαναγιώτου, εἰσῆλθον ὅπως ἐπισκεφθῶμεν αὐτοῦς καὶ τὸ κατ᾽ ἐστὶν αὐτῶν.

Λαμπρότατον τοῦτο, ὅπως καὶ οὗτοι ὑπ' ὅλας τὰς ἐπι-

μεν τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπιτήδες, διὰ νὰ φάγωμεν ἰχθεῖς ἰδῶ τῆς ὄρας.

— Καὶ ἐξαιρετικῶς σήμερον ἔχω κ. Πρίντζη, μοὶ λέγε, τὰ λαμπρότερα ψάρια, σὰν νὰ τὸ εἶπυρα, ὅτι θὰ ἐλθῆτε.

Καὶ μετ' εὐχαριστήσεως παρατηροῦμεν εἰς παρακειμένην τράπεζαν καθήμενους καὶ παρήμενους ἐπίσης ἰχθεῖς, τοὺς κ.κ. Τσάκωνας καὶ Σκέπερ, ὡς καὶ τὴν δεσποινίδα Πιπίτσα καὶ ὀλίγον ἀνωτέρω, τοὺς κ.κ. Ἀνεμογιάννην, Σακρόραφον καὶ λοιποῦς.

— Μὰ λοιπὸν ὄλοι ἔλαθε ἰδῶ, τοῖς λέγω μετ' εὐχαριστήσεως. Τί καλά, θὰ φάγωμεν καὶ ἰδῶ ἐν συντροφίᾳ.

— Ἀφοῦ μᾶς εἶπατε, ὅτι ἔχει ὠραία ψάρια, δὲν εἴμποροῦσαμεν παρὰ νὰ ἔλθωμεν, μοὶ ἀπαντᾷ ὁ κ. Τσάκωνας.

— Σημίον, ὅτι πάντες ἀγαπῶμεν τὴν καλλιωραίαν, προσβῆτε ὁ κ. Ἀνεμογιάννης.

— Καὶ ἐγὼ ἐπίσης ἐπιλέγει ὁ κ. Σκέπερ καὶ μετ' ὀλίγον ἐπιβιόμεθα εἰς τὴν καταβροχθίναν τῶν ἤδη κομισθέντων ἰχθύων, ὧν ἡ ἐξαιρετικὴ καὶ προκλητικὴ ὀσμὴ μᾶς διαγέρουσι τὴν ὄρεξιν.

— Τρώγατε ταχέως, λέγει ὁ κ. Τσάκωνας, νὰ μὴ μᾶς ἀφήσῃ τὸ ἀτμόπλοτον.

Καὶ ὄντως τρώγομεν καὶ πίνομεν ταχέως καὶ μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὄρας ὁ συριγμὸς τοῦ ἀτμοπλοίου μᾶς εἰδοποιεῖ ἤδη νὰ σπύσωμεν.

— Τὸν λογαριασμὸν, κ. Λαμπρῆσι, ἀνακράζομεν πάντες, πληρόμενον ὃ ἔν τᾷ τάχει γελώντας καὶ στυδόντες καὶ ταυτοχρόνως λαμβάνομεν ἀνευ χρονοτριβῆς τὴν πρὸς τὴν παραλίαν ἀγούσαν, ἔπου ἡ λέμβος μᾶς ἀναμίει ἦδη καὶ ἀμείως ἐπιβιβάζομεθα διὰ ταύτης εἰς τὸ πλοῖον.

Ἀνερχόμεθα ἦδη τὴν γέφυραν ἀμέσως καὶ θαυμάζομεν τὴν διαβάσειν μας ἐκ τοῦ πορθμοῦ καὶ τῆς γέφυρας μετὰ τῶν ἐξῆθι παραταξιμένων κατὰ μήκος τῆς παραλλῆλα θεατῶν, ὅστινες ἐπίσης θαυμάζουσι ἡμᾶς διερχομένους. Ὁ καιρὸς δὲ ἐξακολουθεῖ λαμπρότατος καὶ μέχρι τῆς Στυλίδος ἐνθα ἀφικνούμεθα περὶ τὴν ἐξῆθριν ὄραν τῆς ἰσπέρας ἀπολαμβάνομεν ταξειδιὸν μοναδικόν, ἐξαιρετικὸν, λαμπρότατον ὑπ' ὅλας τὰς ἐποφείας ἑπανειληθμένους δὲ χαιρετίζομεν τὸ ἐξαιρετικὸν κωνία, τὸ ὅποιον ὁ κύριος Χατζηπαναγιώτου ἐπιεικῶς μᾶς ἔχει προσφέρει.

Ἡ θία τοῦ κολπυτῆς Στυλίδος μετὰ τῆς θαυμασιωτάτης καὶ γραφικωτάτης ἀπόψεως τῶν ἀνωθι ταύτης ἐκτενομένων ἀποτόμων ὄρειων τῆς Λαμίας καὶ τῆς ἀριστερίθεν καταρῦτου παιδιάδος μετὰ τῆς ληγοῦσης καὶ κυκλοτερέως βαιουσίσης στενοπορίας τῶν Θερμοπυλῶν, μᾶς ἀπασχολεῖ ἐπὶ πολὺ καὶ ἐρ' ὅσον ἐκτελείται ἡ ἀποβίβασις καὶ ἐπιβίβασις τῶν ἐπιβατῶν, συζητοῦμεν μετὰ πλείστου ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος περὶ τῆς ιστορικῆς τῆς πόλις καὶ νῦν εἰς σημαντικωτάτης ταύτης θέσεως, ἣτις ὄντως εἶναι ἀξιολόγος ὑπ' ὅλας τὰς ἐποφείας καὶ λογῶς εἰς φυσικῆς καλλονῆς.

Ἀπάρκντες ὅμως ἐκ Στυλίδος, τὶ θίαμα ἦτο ἐκείνου ἰ μεγαλοπρεπῆς καὶ θαυμάσιον. Τὸ πλοῖόν μας ἤρχισε νὰ στρέφεται. Ἡ θάλασσα ἤμενος καὶ καθαρό, λάμπουσα ὡς κρύσταλλος καὶ ἀκτινοβολούσα ἐν γραμμῇ τεταμμένη, ὁ οὐρανὸς ὀπιδῆν μας φωτιζόμενος εἰς πρὸς τὸν ὄριζοντα ὑπὸ τοῦ οὐρανῶν ἡλίου, ἐσχηματίζετο πελαγοῦς ἐγγυρῶνται εἰς τὸν οὐρανὸν τόσοσ ποικίλα καὶ ὠραία χρώματα, ὅστε ἡ ὀφθαλμὸς ἐπλανῶτο μαγευτικῶς ἀπὸ τῆς ὠραιότητος αὐτῶν, ἐμπροσθὶν μᾶς ἔξετίετο ἡ θάλασσα περικυκλωμένη πανταχόθεν ὑπὸ βαθύτης πραινάδος, καλυπτούσης τὴν ξηρὰν καὶ δὲν ἐκτενέτις τὴν ὁδὸν, ἣν θὰ ἐλάμβανε τὸ πλοῖον, δεξιόθεν δὲ καὶ ἀριστερίθεν ἡμῶν τὰ ποικίλης μορφῆς καὶ ὕψους διάφορα ὄρη, ἅπερ ἐμελλον νὰ βυθισθῶσιν εἰς τὸ σκότος καὶ ἐφαίνοντο ὡσεὶ ἀπυδόντα νὰ περιβληθῶν τὸν μέλανα αὐτῶν συνήθη μανθῶνα. Ἡ δὲ διαδερχόμενη τὸ κράτος τοῦ ὄριζοντος Σελήνη μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ἥλιου, διέχυσε τότε αἰθρῆσι τὸ χρυσοῦν αὐτῆς φῶς ἐπ' ὅλων τούτων καὶ διὰ νέου φωτός καὶ λάμπους ἐξῆστραψε τὸ σύμπαν Λαμπρὸν φυσικὸν φαινόμενον!

Μαγεία ἀπροσδόκητος ! Ἀποχωρεῖ τὸ ἀργυρὸν φῶς τοῦ ἡλίου ἀπὸ τῆς φύσεως ὅλης καὶ διαδίδεται τοῦτο διὰ μίαν τῆς πανσελήνου ἢ χρυθὴ ἀντανάκλασις. Φαντασθεῖτε ἡμεῖς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἀποχωροῦσαν ἐνταῦθεν, τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἐκλείπον διὰ μίαν καὶ τὴν Σελήνην ἀναλαμβάνουσαν τὸ φωταγωγὸν καὶ φωτοβόλον αὐτοῦ μέρος. Ἡ μεταβολὴ αὐτῆς τῆς φωταφίας καὶ φωτοβόλλας εἶναι ὅ,τι μοναδικὸν καὶ ἐξαιρετικόν. Καὶ ἡ συνταξειδεύουσα συντροφὸς μας παρατηροῦσα ἀίρνας τοῦτο :

— Ὡ, τί ὠραιότης ! τί μαγεία καὶ τί κάλλος ! ἀνέκραξεν.

— Ἐμπνευθεῖτε, νὰ γράψετε περὶ τοῦ φαινομένου τούτου, τῆ εἶπον.

— Ναι καὶ σὺ καὶ σὺ, ἀπάντησα.

Καὶ πάντες θαυμάζοντες τὴν ὠραιότητα τῆς ἰσπερινῆς ἐκείνης μαγείας καὶ περὶ τοῦ φυσικοῦ φαινομένου λαβόντες ἀφορμὴν, κατέληξαμεν νὰ συζητῶμεν περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἀνθρώπου, ὅτε πάντες ἀνεσπεύρωθησαν περὶ τὴν ἐξέτασιν τοῦ περιέργου τούτου ζητήματος.

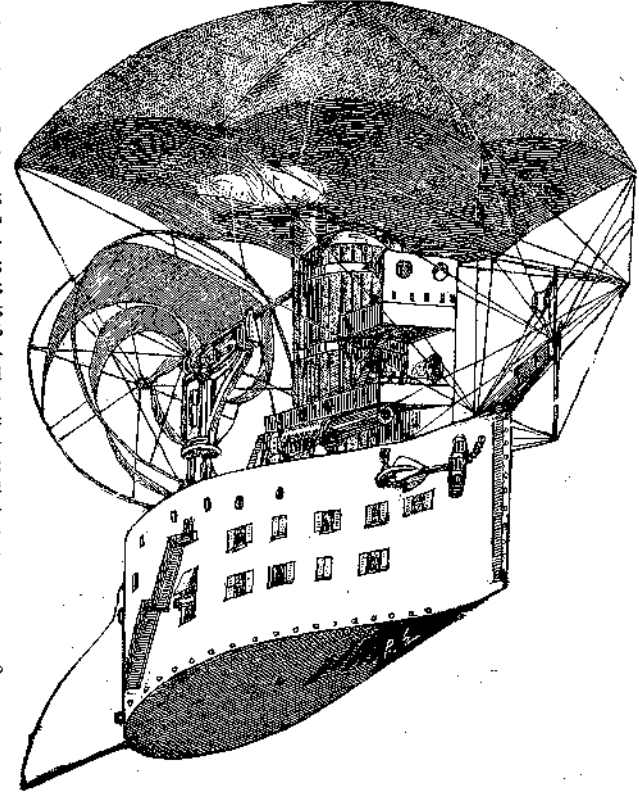
Ὁ κ. Τσάκωνας, ὁ κ. Σκέπερ καὶ ἡ δεσποινὶς Πιπίτσα ἐκυρῶθησαν κατὰ τῆς ὑπάρξεως μελλούσης ζωῆς, ἐγὼ, δὲ ὁ κ. Ἀνεμογιάννης καὶ ὁ κ. Σακρόραφος ὑπὲρ ταύτης, οἱ δὲ λοιποὶ ἦσαν οὐδέτεροι καὶ νῦχαριστοῦντο ἀκρωμένοι ἡμᾶς.

— Καὶ πιστεύετε καὶ σὺς κ. Πρίντζη, μοὶ εἶπεν ὁ κ. Τσάκωνας ἀθανασίαν ψυχῆς, ἐγὼ, φρονῶ, ὅτι μετὰ θάνατον τὰ πάντα θνήσκουσι διὰ τὸν ἀνθρώπον.

— Ἐγὼ δὲν πιστεύω τίποτε, εἰπεῖν ἡ δεσποινὶς Πιπίτσα, δὲν ὑπάρχει ἀθανασία ψυχῆς, διότι οὐδὲν ἀποδεικνύει τὸ ἐναντίον.

— Καὶ ἐγὼ πιστεύω,

ὅτι μετὰ θάνατον ζῆ ὁ ἀνθρώπος, τοῖς εἶπεν, διότι τούναυτιον τὰ πάντα ἀποδεικνύουσι, ὅτι ὑπάρχει συνείδησι ζωῆς. Καὶ ἐν δὲν παραδέχεσθε τὰ τόσα ὑπὸ τούτων φυσικῶν ἐξερευνηθέντα καὶ γραφέντα, ἢ παρατήρησις ὄλου τοῦ μεγαλοπρεποῦς καὶ ἀρμονικοῦ τούτου θεάματος, ἢ ἀλληλουχία τῆς ἐξελλίξεως τῆς νηυσίας μετὰ θυσλλῶθι τρικυμίας, βροχῆν καὶ ψυχῶς, ἢ ἀποκατάστασις εὐαρέστου θεάματος, ὅπερ φυσικῶς τέρπει τὴν ψυχὴν, ἐνῶ ἡ ἐξέγερσις καὶ τὸ μένος τῶν φυσικῶν δυνάμεων θλίβουσι καὶ στενοχωροῦσιν αὐτὴν, δὲν σὰς πείθουσι, ὅτι ὑπάρχουσι ἀόρατοι δυνάμεις, διεπομέναι φυσικῶς, οὐχὶ ἐρ' εἰαυθενόσισι ἄλλως ἢ τὰς ἰονομάσεται πνεύματα, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπίρας ἐπίσης ἀόρατου, ἰσχυροτέρας, νοσημονεστέρως καὶ δικαιωτέρας, ἣτις καθοδῶγει καὶ κυβερνεῖ πάντα ταῦτα ; Τίς διοικεῖ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὀζυγίου καὶ θερμῶν, τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ μαγνητισμοῦ ; Οὐδέ :

Τὸ ἀερίπτερον ὡς γαντάζονται αὐτὸ αἱ ἐρημέται

Ἄλλα τότε διατί, ἐν ταυταμόνῳ ἐνύργουν, νὰ μὴ περιέλθῃ τὸ σύμπαν εἰς διαρκῆ ψυχὴν ἢ ἀνάφλεξιν, ἀφοῦ πάντες γνωρίζομεν, ὅτι ἡ συσσωρευσις καὶ ἐνέργεια ἐνὸς παράγοντος, φέρει καταστροφὴν τῆς ἀρμονίας τοῦ συμπαντος; Ἄφου λοιπὸν διὰ τὴν κτῆσιν καὶ τὴν ἀρμονίαν ὑπάρχει ἀνωτέρα δύναμις, διὰ τὸν ἄνθρωπον δὲν ὑπάρχει; Καὶ ἀφοῦ ὑπάρχει, ἐπιλάσθη αὐτός, ἵνα πρὸς στιγμὴν συλλάβῃ ἰδέαν τῆς αἰωνιότητος τοῦ παντός; καὶ ἑαυτοῦ οὐχί; Κατ' ἐμὲ λοιπὸν ὑπάρχει συνέγεια ζωῆς.

— Καὶ ποῦ θὰ συναντηθῶμεν, ἐὰν ἐπιζήσωμεν, ἔρωτᾷ ἡ δεσποκίνα Πηλιζα.

— Αἶ, τοῦτο νὰ τὸ εὔρητε σεῖς.

Ἦτο δικαίη ὥρα, δεε συνεζητοῦμεν ἐπι καὶ τὸ ἀτρόπιοιόν μας ἀσφαλῶς ὠδηγεῖτο ἐν τῷ ὀρατῷ Παγασητικῷ κόλπῳ. Μετ' ὀλίγον δὲ ἠγαυροβόλουμην πρὸ τῆς ὀραίας πόλεως τοῦ Βέλου καὶ ἐνώπιον θίστω, μαγευτικωτάτης. Ἐναντὶ μέγα ἐξετείνετο ἡ θαυμασιωτάτη θλοσιρὰ τοῦ Πηλίου μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῆς ἐσπαρμένων ποικίλων καὶ ρομαντικωτάτων χωρίων, ἀμυδρῶς φωτιζόμενον ἐπι, ὡς ἐκ τῆς προκροχωρητικῆς ὄρας καὶ ἐνθεν κἀκίθεν αἱ κατάρτυοι κοιλιάδες μετὰ τῶν παρακειμένων ποικιλομορφῶν προεζοχῶν καὶ ὀραίων ὑψημάτων.

Καὶ τὸ θίαμα τοῦτο ἦτο ὄντως ἀριστοεργηματικὸν καὶ γραφικώτατον.

Ἐξελθόντες ἐν τῷ ἄμα μετέβημεν εἰς τὰ ξενοδοχεῖα καὶ εἶτα ἐξήλθωμεν ὀλίγον εἰς περίπατον, τοῦ καιροῦ ὄντος εὐμενεστάτου ἐπι.

(Ἐπεται συνέγεια).

ΕΥΦΥΗΣ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΑ

Ὁ κ. Μουταρδῶν, συμβολαιογράφος ἐν Σερνιλέ-Ρά, εἶχεν ἔλθει εἰς Παρισίους μετὰ τῆς συζύγου του, καὶ διὰ τὰς ὑποθέσεις του καὶ διὰ νὰ ξεσκάσῃ ὡς ἔλεγεν ὀλίγον. Εἰς τόπον μικρὸν, ὡς τὸ Σερνιλέ-Ρά, ἡ κυρία Μουταρδῶν, ἀληθῆς κολοσοδῆ, τῆς ὁποίας τὸ ἕνω χεῖλος πλαισιούμενον ὑπὸ μύστακος ἠδύνατο νὰ κινήσῃ πολλῶν τὴν ζήλοτυπῖαν, δὲν εὗρισκεν ἄνοιξιαν ὡς φαίνεται ὀδαρδῶν. Οὕτω δὲ ὁ σύζυγος αὐτῆς διήρχετο τῆς βραδιῆς του εἰς μέρη διασκεδάσεων, εἰς τὰ καφε-κονσέρ, εἰς τοὺς ὀνομαστοὺς χοροὺς, εἰς τὰ καμπλέα τῆς Μουτάρτης, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὅπως εὗρισκε καιρὸν ν' ἀποφεύγῃ τὴν γυναῖκα του.

Ἐλπισμένοι ὄμως ἐπι ὅτι συμβολαιογράφος. Ἐν ἀπόγειμῳ εἶχεν ὑπάγει νὰ περιπατήσῃ εἰς τὰ Ἠλύσια πεδία. Γαντοφορεμένος καὶ μὲ ράβδον ἀνὰ χεῖρας ἔκομψεύετο εἰς τὰς δεινδοστουχίας, κιαλάρων τὰς μικρο-γυναῖκας μὲ τὰς ὁποίας δισταυροῦτο.

Παρετήρησε νεάνιδα τινὰ κομψῶς ἐνδεδυμένυν ἥτις πρὸ μικροῦ ὕστατο ἀπέναντι του, νεάνιδα τῆς ὁποίας ὄλον τὸ κοστοῦμ ἀνέιδε μεθυστικὴν εὐδιδαν βιολέτας.

Τὶ θελκτικὸν ἐξωτερικὸν, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ συμβολαιογράφος, καὶ τὴν παρκαλοῦθησε.

Κατήχετο ὑπὸ διακούς ἐπιθυμίας νὰ ὀμιλήσῃ εἰς τὴν νεάν, ἐν τούτους ἡ ἐπαρχιακὰ του συστολή καὶ ἀτολμία τὸν ἠμῶδιζεν. Ἐζήτηε ἀντικείμενον συνομιλίας, ὅτε ἡ τύχη ἔλθε πρὸς βοήθειάν του: ἡ ὀμβρέλλα τῆς νεαρῆς γυναῖκὸς εἶχε πέσει κατὰ γῆς. Ὁ κ. Μουταρδῶν χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν ἐπι τοιαυτῇ εὐκαιρίᾳ. Ἐκυψεν καὶ εἰσήκουσε αὐτὴν ἀποκαλιπτόμενος.

— Εὐχαριστῶ, κύριε, ἐψήθισεν ἡ ἰδιοκετίης, ἀπευθύνουσα μεῖδιωμα γλυκύ.

— Μάλλον ἐγὼ νὰ εὐχαριστήσω τὴν εὐτυχῆ

σύμπτωσιν ἥτις μοι ἐπέτρεψε νὰ φανῶ πρὸς ὑμᾶς, κυρία, περιποικτικῶς.

— Εἶσθε ἀπειράκις καλός.

— Εἶσθε πραγματικῶς ἀξέπραστος.

Ἡ ὕελος εἶχε πλέον θραυσθῆ.

Ὁ Συμβολαιογράφος ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ συνοδεύσῃ τὴν ὀραίαν ἄγνωστον κατὰ τὸν περιπατόν της.

— Πρὸ μικροῦ ἐπανεῖλθον, παρετήρησεν ἐκείνη.

— Τότε, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς συνοδεύσω μέχρι τῆς οἰκίας σας.

— Καί..... ἐὰν ἦμαι ὑπανδρευμένη!

— Τόσω τὸ καλλίτερον, ἐδεδάιωσεν ὁ συμβολαιογράφος κομπορημονιών ὀλίγον.

— Ἦσυχεῖτε, κύριε, ὁ σύζυγός μου δὲν εἶναι ἐκεῖ.

Ἐσταμάτησεν ἐμπροσθεν οἰκίας κατὰ τὴν ὁδὸν ἁγίου Ὀνωρίου, καὶ εἰσελθούσα εἰσῆγαγε τὸν κ. Μουταρδῶν εἰς τι καλλωπισμένον σαλονάκι.

— Καθίσαιτε, εἶπε, δεκτικῶς ἀναπαυτικὸν ἀνάκλιτρον, εἰς τὸ ὅποιον ὁ ἐπαρχιωτῆς συμβολαιογράφος ἐξηπλώθη ἐν πλήρει ἀνέσει.

— Ἀχ! Θεέ μου! ἀνέκραξεν αἰφνης ἡ κυρία. Ἄκουσά τὰ βήματα τοῦ συζύγου μου. Ἐνόμῃς ἐπι εἰργάζετο εἰς τὸ σπουδαστήριον του. Τῆ ἀληθείᾳ, δὲν σᾶς τὸ εἶπα: ὁ σύζυγός μου εἶναι φωτογράφος.

— Νόστιμον εἶναι αὐτό! προσέθεσεν ὁ κ. Μουταρδῶν ἐντρομος.

— Εἶναι ἠελότυπος πολύ. Τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν νὰ εἶχε, θὰ σᾶς ἐψόνευσεν.

— Προτιμῶ νὰ φύγω, ἐπανελάθεν ὁ συμβολαιογράφος ἐγεργόμενος.

— Ἀδύνατον, διότι ἐρχεται!!

— Τὴν ἐπάθα λοιπόν. Καὶ σεῖς ὄμως δὲν ἐχετε δίκαιον.

— Σιωπῆ! ἀφήσατέ με νὰ τὰ διορθώσω, εἶπεν ἡ νεαρὰ σύζυγος. Μιμηθῆτέ με διότι διακινδυνεύει ἡ ζωῆ σας.

— Τὶ δυστυχία! ἀνέπνευσεν ὁ ἐπαρχιωτῆς τρέμων.

Ὁ φωτογράφος εἰσῆλθε ρίψας λοξὸν βλέμμα ἐπι τοῦ ἐπισκεπτοῦ.

— Τὶ θέλει, ὁ κύριος; ἠρώτησεν.

— Εἶνε πελάτης καὶ τὸν συνῆντησα εἰς τὴν δεινδοστουχίαν. Ἐζήτηε τὴν διεύθυνσίν σου ὡς ἐκ τούτων τὸν ἀδύγῃσῃ ἡ ἰδία.

— Ὅστε ὁ κύριος εἶναι πελάτης, εἶπεν ὁ φωτογράφος ἠρέμως.

— Μάλιστα, κύριε, ἐπιθυμῶ νὰ φωτογραφηθῶ.

— Φωτογραφεῖον καλλιτεχνικὸν πρῶτως τάξως κύριε, καὶ ἐκτὸς παντός συναγωνισμοῦ. Εὐαρεστήθητε νὰ περῶσατε εἰς τὸ σπουδαστήριον, ἐπάνω πάτωμα. Εἶναι ἡ σειρά σας.

— Ἡ κυρία. Ὁ κύριος θέλει μίαν δωδεκάδα εἰς μέτρον μεγέθος.

— Ὁ φωτογράφος εἰσερχόμενος: Ἐκτακτῶς ἐπιτυχία. Τώρα θ' ἀπομακρύνω τὴν μηχανὴν διὰ νὰ κάμωμεν τὰς ἄλλας φωτογραφίας τὸν ἐπισκεπτηρίου.

Ὁ συμβολαιογράφος ἠναγκάσθη νὰ φωτογραφηθῆ τρεῖς φορὰς εἰσῆπ.

Μουταρδῶν.— Ἐτελείωσε; Φθάνει πλέον.

Ὁ φωτογράφος (περιποικτικῶς). — Μάλιστα. Σᾶς εὐχαριστῶ. Εἶναι βέβαιος ἐπιθὰ εὐχαριστηθῆτε.

Μουταρδῶν.— Δὲν ἀμφιβάλλω.

Ὁ φωτογράφος (πρὸς τὴν σύζυγόν του). — Κάμε τὸν λῆσμον τοῦ κυρίου.

Ἡ κυρία.— Μάλιστα. Τὸ ὄλον διακόσια φράγκα διὰ ἐξ δωδεκάδας, τρεῖς μεγάλας καὶ τρεῖς μικράς.

Ὁ φωτογράφος περῶ εἰς τὸ παραπλεύρωσ δωμάτιον.

Ἡ κυρία.— Εὐθηνὰ τὴν γλυτώσαμεν!

Μουταρδῶν.— Τὶ θὰ κάμω τόσας φωτογραφίας;

Ἡ κυρία.— Θὰ τὰς δώσατε εἰς φίλους σας.

Ὁ φωτογράφος εἰσερχόμενος ὅπως ὀδηγήσῃ τὸν πελάτην εἰς τὸ σπουδαστήριον.

— Τοποθετηθῆτε, εἶπε πρὸς τὸν κ. Μουταρδῶν.

Ὁ καιρὸς εἶναι ὀλίγον ὀμυκλώδης.

Ὁ Μουταρδῶν προθύμως.

— Ἐχετε δίκαιον, θὰ ἐπανεῖλθω, εἶναι καλλίτερον.

Ὁ φωτογράφος συνᾶφρονούμενος.

— Νὰ ἐπανεῖλθετε. μίπως δὲν ἔλαθε νὰ φωτογραφηθῆτε;

Ὁ Συμβολαιογράφος.— Ἄφου λέγετε ἐπι τὸ φῶς.

Ὁ φωτογράφος.— Ἀδιόφορον αὐτό. Μὲ τὴν διαφορὰν ἐπι θὰ σταθῆτε περισσώτερον.

Ὁ κ. Μουταρδῶν ἔλαβε θέσιν ἀπέναντι τῆς μηχανῆς.

Ὁ φωτογράφος.— Παρακαλῶ, θέσιν φυσικῶν. Ἡ στάσις εἶναι ὀλη ἡ τέχνη τοῦ φωτογράφου. Ἄνευ ἐνωσιμοῦ, πολὺ ἐπιτυχᾶνω.

Μουταρδῶν.— Τὸ βλέπω.

Ὁ φωτογράφος.— Μὴ φουσκώνετε. Ἀφήσατε τὰ χέρια σας νὰ πέσουν ἀφέλως. Ὑψώσατε τὴν κεφαλὴν χωρὶς νὰ τὴν κινήτε. Βλέπετε ἀπέναντι καὶ μεῖδιατε.

Ὁ κ. Μουταρδῶν ἀντὶ νὰ μεῖδιᾶσῃ ἔκαμε ἀκατανόητον μορφασμόν.

Ὁ φωτογράφος.— Ὄχι ἐτσι διότι θὰ γῆτε σᾶν ἠλίθιος. Φαντασθῆτε ἐπι παρατηρεῖτε ἐν ἀντικείμενον τὸ ὅποιον σᾶς ἀρέσῃ μίαν γυναῖκα ὀραίαν λόγον χάριν.

Ὁ Μουταρδῶν, (φιλανερῶς). — Τὴν κυρίαν σας!

Ὁ φωτογράφος.— Τὴν γυναῖκά μου; Σᾶς τὸ ἀπαγορεύω. Παρατηρεῖτε τὸν τοῖχον. Μὴ κινήθητε πλέον. Ὄραϊα. Καθίσαιτε, ἐτελείωσε.

Ἄφου ἐπῆρε καὶ τὰς ἄλλας στάσεις εἰσῆλθεν εἰς τὸ παραπλεύρωσ δωμάτιον ὅπως παρατηρήσῃ τὴν πλάκα ἐὰν ἐπέτυχε.

Ὁ Μουταρδῶν καὶ ἡ κυρία μόνι.

— Διὰ τρεῖς στάσεις, ἐξ ὀδοκαδάς ὁ κύριος σύζυγός σας.

— Ἀλλὰ, προτιμᾶτε τότε νὰ σᾶς φουεύσῃ;

Μουταρδῶν.— Τότε θὰ ἦτο τέλειον πλέον.

Ἡ κυρία τείνουσα τὴν χεῖρα ὅπως τὴν ἀσπασθῆ.

— Ἐ! κακῆ, παραπονηρῆ.

Ὁ Μουταρδῶν ἀσπαζόμενος αὐτὴν ἀθύμως.

— Ἐὰν τὸ ἐγνώριζα.

Ἡ κυρία.— Δὲν εἶσθε γαλαντόμος. Σιωπῆ! ἐρχεται πάλιν.

Ὁ φωτογράφος εἰσερχόμενος: Ἐκτακτῶς ἐπιτυχία. Τώρα θ' ἀπομακρύνω τὴν μηχανὴν διὰ νὰ κάμωμεν τὰς ἄλλας φωτογραφίας τὸν ἐπισκεπτηρίου.

Ὁ συμβολαιογράφος ἠναγκάσθη νὰ φωτογραφηθῆ τρεῖς φορὰς εἰσῆπ.

Μουταρδῶν.— Ἐτελείωσε; Φθάνει πλέον.

Ὁ φωτογράφος (περιποικτικῶς). — Μάλιστα. Σᾶς εὐχαριστῶ. Εἶναι βέβαιος ἐπιθὰ εὐχαριστηθῆτε.

Μουταρδῶν.— Δὲν ἀμφιβάλλω.

Ὁ φωτογράφος (πρὸς τὴν σύζυγόν του). — Κάμε τὸν λῆσμον τοῦ κυρίου.

Ἡ κυρία.— Μάλιστα. Τὸ ὄλον διακόσια φράγκα διὰ ἐξ δωδεκάδας, τρεῖς μεγάλας καὶ τρεῖς μικράς.

Ὁ φωτογράφος.— Εἶναι προπαλαρητέα.

Ὁ Μουταρδῶν (ἐξάγων τὸ βαλάντινόν του). — Εἶναι ὄμως ἀκριβὰ. (Κατ' ἰδίαν). Ὄραϊαν ἀνοησίαν ὀπου ἔκαμα.

Ὁ φωτογράφος.— Ποῦ θέλετε νὰ σᾶς τὰ στεῖλω;

— Ὄχι σὸ σπᾶτί μου, εἶπεν ὁ Μουταρδῶν. Θὰ ἔχω σκηνὰς μὲ τὴν γυναῖκά μου. Καὶ τῷ ἔδοκε τὴν διεύθυνσιν ἐνὸς φίλου του.

Ὁ φωτογράφος.— Σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ στήσῃτε εἰς τὰς γνωριμίας σας. Ἴδου μερικὰς κάρτας μου.

Ὁ φωτογράφος.— Σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ στήσῃτε εἰς τὰς γνωριμίας σας. Ἴδου μερικὰς κάρτας μου.

Ὁ φωτογράφος.— Σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ στήσῃτε εἰς τὰς γνωριμίας σας. Ἴδου μερικὰς κάρτας μου.

Φωτογραφεῖον καλλιτεχνικὸν ΓΚΡΟΒΙΣΕ

Παντός εἶδους φωτογραφίας. — Στάσεις παιδίων στιγμιαία ὀμοιότης ἠγγυμητῆ.

Αἱ πλάκες διατηροῦνται. Ὅταν βίλητε ἄλλας.

Ὅταν ὁ κ. Μουταρδῶν ἀνεχώρησεν ὁ ἐξᾶς διάλογος ἔλαβε χώραν μετὰ τοῦ ἀνδρογύνου:

Φωτογράφος.— Ἴδου καὶ ἄλλα ἐπιτυχία.

Ἡ κυρία παρατηροῦσα τὸ ἔκκερμες: — Θὰ ἐξέλθω. Ἐχω καιρὸν ἀκόμην νὰ φέρω καὶ ἄλλον.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

«ΘΑ Σ' ΑΓΑΠΩ ΑΙΩΝΙΑ»

Ἐρπίσθηκα εἰς τῆς χρυσοῆς νεότητος τὰ χρόνια μὲ μάρτυρα τοῦ οὐρανοῦ τὸ πρῶνὸ ἀστέρη, ἐπ' ἰνδαλί μου εἶσαι Σὺ καὶ λατρετό μου πατρὶ «Θα σ' ἀγαπῶ παντοτείνᾳ, θὰ σ' ἀγαπῶ αἰώνια».

Ἄνοιξις ἦτο Μάιος ἀκόμη τ' ἀρδῶν ἀκούσας τὸ στενεγμῶ, γυνώρισε τὸ πόνον κ' εἰς κάθε ὥρα ρεματῆ σὰ κάθε δένδρου κλάνω αὐτὸ μὲ χάρι τραγουδοῦν «Θα σ' ἀγαπῶ αἰώνια».

Κ' αἱ παγκαλίες, τὸ γλασερῖ, οἱ κρῖνοι στέν ἀνθάνα κ' ὀλα τὰ ἄλλα λουλούδα π' ἀράματα σκορπίζουμ ἐπι τὴν εὐδῆ κ' ἄγνωστον φωνῆ των ψιθυρίζουμ «Θα σ' ἀγαπῶ παντοτείνᾳ, θὰ σ' ἀγαπῶ αἰώνια».

Καὶ τὸ νερέκι ποῦ ῥχεται ἀπ' τοῦ βουνοῦ τὰ χιόνια καὶ κρυστάλλινον χύνεται σποδὸς κήπουε σὰ λειβάδια κ' αὐτὸ μὲ τὸ κελάρωμα λέγει γλυκὰ καθέρια «Θα σ' ἀγαπῶ παντοτείνᾳ, θὰ σ' ἀγαπῶ αἰώνια».

Ἀπὸ τῆς ὄρας τοῦ Νεῖλου Νιλετιᾶδης κ. Κορμητίης

ΣΟΝΕΤΤΟ

Ἄν πᾶς στήν ἀμμουδιά καὶ θεῖς ν' ἀφήσῃς Τὸ ἀγκιστρὶ σου σὸ πῆλασ νὰ ριχθῇ, Ὡ! κρᾶτα τοὺς καιμούς σου! σὰ ἔρηπης Τεῖς μέρες ποῦ φερύσαμε μαζί.

Ἄν εἶδες τὴν βαρκοῦλα κ' ἀρμενίσσης Γιαλῶ, γιαλῶ, ναυτοῦλά μου χρυσῆ, Μὴν κερᾶσῃς! τὰ βράδια σὰ γροικῆσῃς Ποῦ κρᾶτασῃς κοντὰ μου τὸ κομψῆ.

Μὰ ἐν ἡ πνοιε ἀνάλαφα τοῦ μπότη Σὲ φέρουν σὸ νησί τὸ ἀπικρυνῶ. Πᾶρε γοργὰ τὸ πρῶτο μονοπάτι.

Κι' ἀν' ὄχις ἐνο μνημοῦρὸ σὲ μίαν ἀκρῆ Ἄσσε φιλι στήν πέτρα του θερμῶ Τὰ χόρτα ἀνάσθησῃ του μ' ἕνα δάκρυ.

Ἄθῆναι Σωτήρης Ε. Σωτήρης.

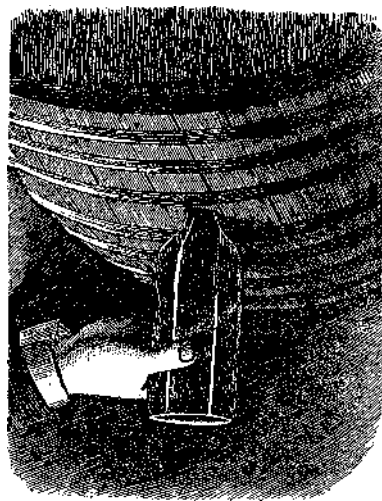
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Τό Βυτίον και η Φιάλη.

Εάν σās παραχωρήσωσι βυτίον πλήρες οίνου και φιάλην κενήν, και σās προτείνωσι να πληρώσῃτε οίνου την φιάλην, διὰ τῆς ἀνωθι μεγάλης ὁπῆς τοῦ βυτίου, χωρὶς να μεταχειρισθῆτε ἐργαλίον ἢ ὅ, τι δῆποτε ἄλλο μέσον ἢ μόνον τὴν φιάλην, πῶς θὰ κατορθώσῃτε τούτο;

Ἐπὶ μεταίῳ θὰ συλλογισθῆτε ἐπὶ πολλὰς ὥρας και ἀνωφελῶς θὰ κοπιᾶσῃτε, ἀν δὲν καταφύγητε εἰς τὴν πειραματικὴν ἐπιστήμην, δι' ἧς και μόνῃς θὰ φθάσῃτε εἰς τὸ ἀκόλουθον φυσικὸν συμπέρασμα.

Πληρώσατε τὴν κενὴν φιάλην σας δι' ὕδατος, και μετὰ τούτου ἀψοφῶ πρότερον καλύψῃτε πρὸς στιγμὴν διὰ τοῦ μεγάλου δακτύλου σας τὴν ὀπὴν τῆς φιάλης, ἵνα μὴ ἐκρυσθῇ τὸ ὕδωρ, ἀνατρέψατε αὐτὴν και βυθίσατε δι' ἐπιτηδείας κινῆσεως τὸν λαυρὸν τῆς φιάλης ἐντὸς τῆς ὀπῆς τοῦ βυτίου, ὅπερ ἀναντιρρήτως δεόν να ἦ ἐντελὸς πλήρες οἴνου.

Τούτου γενομένου, ἀφήσατε ἐν τῇ θέσει ταύτῃ τὴν φιάλην ἐπὶ τινα δευτερόλεπτα, ὡς δεῖκνυσιν ἡ ἐναντι ἡμετέρα εἰκὼν και θὰ ἴδῃτε ἀνεπαίσθητως τὸν οἶνον, ὡς ἐλαφρότερον τοῦ ὕδατος, ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ ἐν τῇ φιάλῃ εὑρισκόμενον ὕδωρ, ὅπερ ἀφ' ἑτέρου, ὡς βαρύτερον τοῦ οἴνου, θὰ κατέβῃ ἐν τῷ βυτίῳ.

Ἐγεῖρατε τότε ταχέως και ἐπιτηδείως τὴν φιάλην σας ἀπὸ τοῦ βυτίου, ὡς ἐπράξατε πρὶν, τιθέντες ἐν ταύτῳ τὸν δακτύλον σας ἀμέσως ὑπὸ τὴν ὀπὴν τῆς φιάλης και μετ' ἀπορίας θὰ ἴδῃτε ταύτην πλήρη καθαροτάτου οἴνου. Φ. Π.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Π. Β. Βαρδῶτα. Ἐπαναληρμένως σās γράφομεν και ἀπάντησιν δὲν λαμβάνομεν.—Κ. Ε. Πύργου ν. Συνδρομὴ σας ἐλήθη. Ἐυχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις σας ἐπὶ τῆς ταχυδρομικῆς.—Θ. Ρ. Πετραῖδ. Συνδρομὴ σας ἐλήθη. Ἐυχαριστοῦμεν.—Ε. Θ. Τραπεζοῦ ν. α. Συνδρομὴ σας ἐλήθη. Ἀπόδειξις παρεδόθη ἐναυθα.—Α. Ι. Β. Σπέττας. Σημείωσις σας ἐλήθη. Μερτίου καθυστερηθέντα λαμβάνετε ἤδη. Ἡ βραδύτης πρὸς τὴν ἀλλοίαν μας.—Γ. Γ.

Μενοῦφ. Ἐπιστολὴ ἐλήθη. Διευθύνει σας ἠλλῶθεν, ὡς γράφατε. Ἡσυχεῖτε. Ὅ, τι φύλλα σας λείπουν γράφετέ μας να σὰς τὰ στείλωμεν. Γ. Κ. Ζαχαριῆ. Ἐλυθήθημεν πολὺ δια γράφομένω σας. Ἀπαντήσομεν και ταχυδρομικῶς.—Α. Θ. Ἀγραῖα ν. Ζητούμενον φύλλον, σās ἀπεστάλη και ὁδῆς.—Γ. Α. Λαμίαν. Ἐπιστολὴ και χρομῆματα ἐλήθησαν. Γράφομεν.—Μ. Κ. Α. Σ. Η. Ἐπιστολὴ μετὰ περιχομένω ἐλήθη. Ἐγὼ καλῶς.—Κ. Ν. Β. Χαλιῖδα ν. Ζητούμενα φύλλα σας ἀπεστάλαμεν προχθὲς ταχυδρομικῶς.—Α. Γ. Ἀ. Ἀργαστέλιου. Ἐπιστολὴ μετ' ἐπιταγῆς ἐλήθη. Ἐυχαριστοῦμεν.—Ν. Δ. Ἀ. Σάμου ν. Σὰς γράφομεν ταχυδρομικῶς και ἀναμένομεν νεώτερον σας. Ἀπεστάλαμεν δι' και ζητούμενα φύλλα.—Δ. Σ. Ζάκυνθου. Ἀναμένομεν τὴν ἐκκαθάρισιν συντήρως και μὰς ἀποχρεῖστε.

ΗΑΙΑ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΗΡΒΕ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΡΑΦΙΑ

(Ἑλληνιστὶ και γαλλιστὶ).

Μετὰ μαθημάτων

Πρακτικῆς ἀπλογραφίας, — ἱστορίας τοῦ ἐμπορίου, — ἐμπορευματολογίας, — ἐμπορικῶν δικαίων, — ἐμπορικῆς γεωγραφίας, — παγκοσμίου συγκοινωνίας, — μετρολογίας, — νομισματολογίας ὡς και πλήρους συλλογῆς ἐγγράφων ἐμπορικῶν και ἰδιωτικῶν.

Ἐξεδόθη ἐσχάτως παρὰ τοῦ ἐκδότου Ἰω. Δ. Φέξη και πωλεῖται ἀντὶ φρ. 10 παντὶ ἀποστέλλονται τὸ τίμημα εἰς τὸ ἐκδοτικὸν βιβλιοπωλεῖον ὁ «Κόσμος», ὁδὸς Αἰόλου, Ἀθήναι.

Ἡ Ἐπιστολογραφία αὕτη χρήσιμος παντὶ πολιτῇ, ἰδιώτῃ, ἐμπόρῳ, καλλιτέχνῃ, βιομηχάνῳ, κτλ. Εἶναι ὁδηγὸς ἀπαρατίμητος εἰς πάσαν περίστασιν.

ΗΑΙΑ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Ἐπὶ τῇ βάσει

τῶν ἐξοχωτέρων μυθολογικῶν και ἠθνογραφικῶν ἔργων, τῶν ἐκείνων

Burnouf, Wilson, Alfred de Maury, Max Muller, Dupuis, Bertrand, Ern. Renan, Lefevre, Dicard, Lamé Fleury, Troyon, Alf. Bertillon, Gerugeg, Girard de Rialle, Morreau de Jonnés, Perrot, Adalbert, Kulzn, Forehammer, Baudry, Général Tseng-Ki-Tong, Tadamas Hajashi κτλ.

Μετὰ πολλῶν εἰκόνων

Ἰνδοί—Αἰγύπτιοι—Ἀσύριοι—Πέρσαι—Ἕλληνες—Ρωμαῖοι—Κέλται—Γαλάται—Σκανδιναβοί—Γερμανοί—Σλαβοί—Σύγχρονοι μυθολογικαὶ θερησκείαι και εἰδολογατρεῖαι—Ἀφρικανοί—Ἰνδοί—Κινεῖς—Ἰάπωνες—Ἰνκαί—Ἰνδιανερμανοί—Ἑσκιμῶσι—Μυθολογικαὶ παραδόσεις και Μύθοι τῶν χριστιανικῶν λαῶν.

Ἐξεδόθη ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωαν. Δ. Φέξη και τιμᾶται ἀντὶ φρ. 6,50.

Μ. ΚΟΡΒΕΛΗΣ

ΚΑΠΝΟΠΩΔΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΩΝ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ

Ἐναντι τοῦ Συλλόγου τῶν Πραγμάτων

Κατανάλωσις χονδρικῶς και λιανικῶς

Ἰσχυαὶ και παραγγελίας παντὸς εἴδους

LE CALIBRE

REVUE MEDICALE MENSUELLE

Ἱατρικὴ μηνιαία ἐπιθεώρησις ἐπίσης ἐκδιδόμενη ὑπὸ τοῦ κ. Π. Ν. Διβάρη ἱατροῦ, ἐν Ἡερσίοις και τῇ συνεργασίᾳ τῶν σπουδαιοτέρων καθηγητῶν γάλλων.

Συνδρομὸν ἑξωτερικῶν φρ. 25
Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἢ συνδρομὴ δρ. 20
Δι' ἀμφοτέρω » » 30

Ἐκ τοῦ Ἰουκαρναίου τῶν Καταστράτων Ἀνάστη Κωνσταντινίδου.